

3. Про Загальнодержавну програму реформування і розвитку житлово-комунального господарства на 2009-2014 роки : Закон України від 24.06.2004 року (Редакція від 17.11.2012 року) // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua>.

4. Офіційний сайт Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.minregion.gov.ua/about/structure/>

УДК.342.951

СУДОВА РЕФОРМА- РЕАЛІЗАЦІЯ ПРАВА НА СПРАВЕДЛИВИЙ СУД АБО ШЛЯХ ДО ЗРУЙНУВАННЯ СУДОВОЇ СИСТЕМИ?

Свентух В. М. - суддя

Вінницький окружний адміністративний суд

В Україні з часу здобуття незалежності та прийняття Конституції 1996 р. постійно й активно здійснюються ті чи інші реформаторські кроки, метою яких декларуються побудова судової системи, яка б могла повною мірою захистити права і свободи людини та громадянина, побудувати державу на засадах демократії, соціальної рівності та верховенства права. З цього приводу неодноразово приймалися концептуальні документи відповідними органами державної влади, які пропонувалися органами суддівського самоврядування та громадськими організаціями [1, с. 71].

Метою реформування судової системи є створення такої системи судової влади, яка б відповідала б принципам правової держави. Тим самим, наша держава взяла на себе зобов'язання забезпечити умови для ефективного застосування влади, здатної справедливо вирішити будь-яку соціально значущу справу, що має юридичні наслідки.

Для проведення вдалої судової реформи, на нашу думку, доцільно ознайомитися із напрацьованими і випробуваними на практиці європейськими стандартами, провідними з яких є:

- абсолютна незалежність судової гілки влади від політикуму;
- можливість звільнення суддів з посади лише у разі допущення ними серйозних порушень;
- порядок проведення атестація не повинен перешкоджати реалізації права громадян на судовий захист.

Науково-теоретичне обґрунтування проведення судової реформи в Україні, її позитивних та негативних наслідків вкрай необхідне для ефективного реформування та

розбудови судової системи України у відповідності до міжнародних стандартів, адже аналіз сучасних новел судової реформи в Україні дає підстави говорити про її суперечливість, неоднозначність та необґрунтованість.

На наш погляд, недоцільною є пропозиція щодо зміни терміну «правосуддя» терміном «судочинство». Між цими поняттями є суттєва та змістовна різниця. Судочинство – це повний процес провадження по справі, тобто безпосередня діяльність судів щодо розгляду і вирішення справ у порядку, встановленому процесуальним законодавством, а правосуддя - це розгляд у судових засіданнях справ і вирішення їх по суті.

Окрім того, актуальним питанням судової реформи, яке з високою вірогідністю негативно вплине на судову систему, постає питання зміни обсягу юрисдикції судів. Запропонований спосіб закладає ризики обмеження права на судовий захист та «штучного» виведення з-під сфери судового контролю правовідносин у окремих сферах.

Поза увагою реформаторів залишається низка важливих питань. Перше з них – зниження навантаження на суд першої інстанції. Саме зазначені судові органи є фундаментом судової системи в будь-якій державі. Суди першої інстанції розглядають масу несуттєвих спорів та взагалі безспірних.

Законопроект «Про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення окремих положень законодавства з питань судоустрою і статусу суддів» [2], на думку експертів негативно вплине на судову систему і потребує істотного доопрацювання [3].

Алгоритм реформування судової влади побудовано недосконало, бо реформа - це не боротьба з наслідками, це не звільнення суддів чи їх нескінченне приниження, це перш за все - усунення причин, умов, які призвели до того, що суди в Україні несправедливі, недоступні для громадян, залежні від інших влад, корумповані.

Сподіваємося, що реформування в аспекті судової влади та здійснення правосуддя, пройде із урахуванням європейських рекомендацій. Адже судова

реформа в Україні - одне з ключових, узятих на себе Україною, європейських зобов'язань. Нині актуальним є питання якості реформи. Суспільство свій вибір зробило - прагне справедливості. Україні потрібна реальна судова реформа, яка б забезпечила ефективно й незалежне правосуддя! І тільки в цьому суть. Чесна, відкрита, публічна дискусія щодо конституційних її засад може стати консолідуючим чинником початку процесу налагодження довіри та повернення поваги до суду.

Література

1. Сердюк В. Судовий процес як фундамент для формування судової системи / В. Сердюк // Право України. – 2015. - № 3. – С. 71-77.
2. Про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення окремих положень законодавства з питань судоустрою і статусу суддів : Проект Закону від 04.03.2016 року // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>.
3. Суддів перевірятиме громадська рада? // Закон і бізнес - 2016. – 29 лютого. – С. 3.

УДК 342.951

ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЛІБЕРАЛІЗАЦІЇ КОНТРОЛЬНО-НАГЛЯДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВИ В СФЕРІ ТОРГІВЛІ

Сухоребра Т.І. - к.ю.н., завідувач кафедри психології, соціології та права
Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ

Однією із найпоширеніших форм здійснення підприємництва на сьогоднішній день є торговельна діяльність, яка посідає важливе місце в системі економіки України та означає господарську діяльність, призначенням якої є реалізація товарів. Недостатній контроль за якістю продукції та належним дотриманням правил торгівлі може призвести до зростання кількості порушень загальних правил торгівлі, правил торгівлі спиртними напоями, кількості фальсифікованих товарів тощо.

Тому підтримання законності і дисципліни у сфері торговельної діяльності є необхідним, та неможливе без застосування заходів, які забезпечуються за допомогою ефективною контрольно-наглядовою діяльністю з боку держави.

Проблеми контролю та нагляду постійно перебувають у колі зору науковців різних напрямків, праці яких становлять науковий фундамент для подальших досліджень у цьому напрямі: О. Ф. Андрійко, М.П. Кучерявенко, В. М. Гарашук, М. С. Студенікіна, О. М. Музичук та інші.

На сьогодні в державі діє значна кількість законів та підзаконних нормативно-правових актів, що регламентують державний контроль та нагляд у сфері торговельної діяльності в Україні в цілому.

Характеризуючи сучасну законодавчу базу, слід зауважити, що вона занадто численна і часто змінювана. Позитивним кроком в її удосконаленні можна вважати прийняття у 2007 році Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності», в якому вперше на законодавчому рівні запроваджені загальні, для всіх державних органів та суб'єктів торговельної діяльності засади державного нагляду (контролю) [1]. Інші існуючі законодавчі акти та нормативно-правові документи досить вузького спрямування і регулюють окремі відносини у сфері торгівлі.

Закон України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» демонструє своїм змістом пом'якшення державного контролю з боку держави за господарською діяльністю.